

Vodnik omolknil. Ali Vodnik mu je za eno nemško en koš slovenskih povedal. Nemškutarček osramoten vtihne. Vodnik pa mu prijazno tale podúk da: Kdor hodi okoli slovenšine kakor mačka okoli vroče kaše, naj nikakor tje v en dan ne zabavlja. „Slovenski jezik je sam na sebi bogat; le ljudje so revni na besedah, zato kér premalo spomina imajo na to, česar jih je mati učila.“

Novičar iz Ljubljane.

Na binkoštni pondeljk je oznanil feldmarschal grof Turn iz Mestre po telegrafu v Ljubljano tóle: „Malgéro (nar močnejši terdnjavo pred Benetkami) je sovražnik 27. t. m. zapustil in naša armada jo je obsésla.“ To je imenitna novica, po kteri se zna soditi, de se zdej tudi Benetke bojo mógle kmalo podvreči, in de bo na našim Laškim konec vojske. — Pravijo, de bojo tukajšnje 4 kompanije krajnskiga regimenta, iz novincov nabранe, kmalo iz Ljubljane v Ptuj (Pettau) proti Ogerskim odrinile. — Unidan je bila v Ljubljanskim gledišu nemška komedija „die stumme Kroatin“; polovico dohodkov je vodja namenil za v vojskah ranjene vojake krajnskiga regimenta — pa žalibog! dohodki so bili silno pičli. V Dunajskih listih berémo pogostama pritožbo zoper takó imenovane „Gutgesinnte“, de so le z ustmi, pa ne v djanji „Gutgesinnte“ — to bi tudi od marsikteriga naših réci zamôgli. Le v djanji se pokaže sercé, ne pa v jalovih besedah! — Pretečeni teden je bila perva séja novo izvoljeniga odbora slovenskiga družtva po tem, ko je literarno postal. Zraven Dr. Bleiweisa, zopet izvoljeniga družbniga vodja, so bili pričjoči novo izvoljeni odborniki: (po abecednim redu) gosp. Matevž Cigale, vrednik Slovenje, gosp. baron Dragotin Codelli, svetovavec pri c. k. deželnem in mestni sodnji, gosp. Dragotin Dežman, učenik kmetijstva v slovenskem jeziku, gosp. Janez Hladnik, vrednik nemškiga Ljubljanskiga časopisa, gosp. Miha Kastelic, vradnik Ljubljanske c. k. licealne bukvarnice, gosp. Miha Lavrič, vradnik pri c. k. deželnem in mestni sodnji, gosp. Dr. Ernst Žl. Lehman, učenik pravdoslovja v slovenskem jeziku, gosp. Anton Mažgon, kriminal-aktvar pri c. k. deželnem in mestni sodnji, gosp. Blaže Potočnik, fajmošter v Šent Vidu poleg Ljubljane. Določen je bil v ti seji nar poprej opravilni red, in povedniki (referenti) posamesnih razdelkov so bili izvoljeni za vodstvo del v besedniku, za mnoge zadeve v družbini bravnici, za umetniške in gledišne réci, za družbino računstvo i. t. d. S posebnim veseljem je bilo oznanilo nekoga častitiga rodoljuba sprejeto, po katerim imamo od njega izvirne domorodne igre (vaterländisches Original-drama) pričakovati. Le škoda, de nekterih naših izverstnih gosp. igravcov zdej v Ljubljani ni, de bi moglo slovensko družtro spet kakšno domočo igro v gledišu napraviti.

Novičar iz mnogih krajev.

Naš Cesar, ki so se 20. t. mesca v Varšovo podali, Rusovskiga cara obiskat, so prišli 25. t. mesca spet na Dunaj nazaj. — Cesar Ferdinand s svojo gospó so zapustili Prago in so se v Inspruk na Tiroljsko podali, kjer bodo čez poletje ostali. Na celim potu sta imela priložnost se prepričati, kakó serčno ju ljudstvo ljubi. — Vojska na Laškim bo kmalo dokončana, kér je naša armada Malgéro premagala. — Ko je naša armada Papeževi mesto Bologno premagala, je dobil Radecki v znamnje podložnosti mestne ključe, ktere je berž Papežu v Gaeto poslal, kjer sv. oče se zmirej prebivajo in konca puntarij v svojih deželah pričakujejo. Ne vé se še, kdaj bo tam konec punta —

zato kér po nar novejših prigodkih v deržavnim zboru v Parizu se še ne vé, kakó se bojo Francozje prihodnjič na Laškim obnašali. Oči celiga sveta so zdej na Francozko obernjene, kjer bojo kmalo volitve novih poslancov za deržavni zbor dokončane. Na tem zboru bo vse ležeče: ali se bo svét pomiril, ali pa, česar nas Bog obvari! se bo vesolna Evropska vojska vnela. Čudne reči se zdej godijo po svetu; komej mislimo, de bo konec zmešnjav, pa na drugim kraji nove zmešnjave vstanejo. Ko je bilo Laško vmirjeno, smo žeeli, de bi bil na Ogerskim konec vojske, — in komej se je upati smélo, de bo s pomočjo Rusov na Ogerskim mir, so se vnéle nove prekucíje na Nemškim, — zdej pa iz Francozkiga nar veči prekucija žuga, ako tista stranka k moči pride, ki jo rudeče republikanarje imenujejo, kterih cilj in konec je le vojska in prelivanje kerví. Bog nam daj mir! — V Frankobrodu gré zbor zlo sak-sebi. Tudi nadvojvoda Janez se že na pot napravlja in je že več vóz svojiga hišniga orodja odpeljati ukazal. — Vsaki dan pričakujemo novice iz Ogerskiga, de je avstrijanska armada združena z Rusovsko čez Madžarsko planila, ktera se pa veliki bitvi vnikuje. Naša armada se je začela od vsih strani naprej pomikovati in, berž ko ne, bo pred Komorano velika vojska. General Dembinski se pripravlja, če mu bo moč, v Galicijo planiti. Kolera se je na Ogerskim začela, in kakor Košut vse, tedej tudi to bolezin v svoj prid obrača ter pravi, de je césarska armada to šibo božjo na Ogersko prinésla, zatorej naj se vsak ogibuje kužnih ptujih vojakov! Današnje Dunajske Novice prinesó nepričakovano novico, de je Ogerska armada po trikratim napadu Budinsko terdnjavo (Festung Ofen) 21. dan t. mesca v svojo oblast dobila in de so Madžari sploh vse oficirje hrovaškiga in graničarskiga regimenta, ki so v terdnjaví bili, pomorili. Vodja terdnjave, general Henc je dobil tri nevarne rane. Mažarov je padlo 250 mór in 40 oficirjev. Madžarski general Görgej je s 30,000 vojaki okoli Bude. — Iz Londona pišejo, de je nek zidár John Hamilton na Angležko kraljico Viktorjo vstrelil, ravno ko se je na dan njenega godú z otroci skoz neki vert peljala — pa se ji ni nič hudilo. Hudodelca so berž zagrabili — pa pri preiskanju pištola so se prepričali, de ni bila nabasana in de je on le zato na kraljico vstrelil, de bi ga zapèrl in v ječi redili, kér — sicer nima nič živetí!!

Zahvala.

Častitima rodoljubama, gosp. tehantu Jožefu Burgerju v Šmartnu pri Litiji, in gosp. fajmoštru Jerneju Medvedu v Koprivniku se prav lepo zahvalimo za unidan poslane pripomočke za slov. besednik. Sicer pa častitima gospodama še nazuimo, de so dosihmal cerke A, B, C, nemško-slovenskiga dela dokončane, de te tri cerke znesejo več sto pól rokopisa, in de jih naši pridni gosp. pretresovavci po deželi še zlo pomnožujejo, takó de bo besednik silno obširin in bogat. Z natisam se tudi družtro, kakor Vi častiti gosp. tehant svetjete, ne misli prenagli, kér je še veliko knjig preberati, v katerih še marsikteria dobra beseda tiči. — V Ljubljani nas sicer nekteri gospodje zlo naganjajo, in se že čudijo, de že besednika ni za kakih 40 krajev v bukvnicah na prodaj — tote téh gospodov ne poslušamo, ki mislimo, de je slov. družtro njih tlačán, čez ktero zabavljajo, kodar koli morejo, za to nej bo pa dobro, de bi jim stréglo!

Prošnja.

Dobro bi bilo, ko bi kak rodoljub hotel vse tečaje Novic, kak drug pa Slovensko, kak drug Drobtince, še kteri bogate poezije Koseskiga i. t. d. pregledati, in vse dobre pa manj znane besede (po nemško-slovensko) izpisati in jih nam za besednik poslati. Ta pripomoč bi naše delo zlo ponaglila in pomnožila. Tedej prosimo, de bi se hotli nekteri rodoljubi tega dela lotiti, nam pa to tudi na znanje dati, de potem očitno oznamimo, de se ne bosta morebiti dva delavca eniga dela lotila.

Slov. družtro v Ljubljani.